ଜିତ୍ ମୋହିନ୍ଦର ସିଂ

ବନାମ

ହରମିନ୍ଦର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜୁଲାଇ 26,2004

[ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ ଏବଂ ସି. କେ. ଥାକର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908:

ଆଦେଶ XVIII, ନିୟମ 17 - ଆଦେଶ XVI, ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଶୈଳୀରେ ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ନେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ – ଗ୍ରହଣୀୟତା - ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା, ଯଦିଓ ଏକ ଆବେଦନର ନାମକରଣ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ, ଏବଂ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ, ତଥାପି ଆବେଦନଗୁଡିକ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନାମକରଣ ସହିତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଦ୍ଧୃତ କରିବାକୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି - ଆଦେଶ XVIII, ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା - ପ୍ରଥା ଏବଂ ବିଧି।

ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନରେ, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 ର ଆଦେଶ XVI, ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ମାମଲାରେ ପାରିତ ରାୟ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ସାମ୍ନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ସେହି ରାୟ ସହିତ ସାମ୍ନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ପୂର୍ବ ବିବୃତିର ସନ୍ଦର୍ଭ ଥିଲା ।

ଏହି ଅଦାଲତରେ ଅପିଲରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକୁ ଆଦେଶ XVI, ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସାରାଂଶରେ ଏହା ଆଦେଶ XVII, ନିୟମ 17 CPC ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଯଦିଓ ଏକ ଆବେଦନର ନାମକରଣ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ, ତଥାପି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ପକ୍ଷକୁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଦାବି କରାଯିବ ଯେ ନାମକରଣକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯିବା ଉଚିତ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଢଙ୍ଗରେ ନାମକରଣକୁ ସୂଚିତ କରିବାର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି । ରାଜ୍ୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ତାହାର ଅଭାବ ରହିଛି । ଆବେଦନ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ସହିତ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଆଇନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିନଥିବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସଂହିତାର ଆଦେଶ XVIII ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦି ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ଗ୍ରେଟର ବମ୍ବେ ବନାମ ଲାଲା ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, AIR (1965) SC 1008, ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4437/2004 ।

ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 14/2002 ରେ CM ସଂଖ୍ୟା 5-E/2004 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ର 23.1.2004 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରଣଜିତ କୁମାର, ରାଜ କେ. ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ କୁଳଦୀପ ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ଜି. ଭଗତ ଏବଂ ଦେବାଶିଷ ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା :ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନରେ, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସଂହିତା') ର ଆଦେଶ XVI ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏକ ଭିନ୍ନ ମାମଲାରେ ପୂର୍ବରୁ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ସହିତ ତାଙ୍କୁ ସାମ୍ନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ PW-31 ସୁରିନ୍ଦର ପାଲ୍ ସିଂଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନକୁ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବ ସନ୍ଦର୍ଭ ଥିବା ବିବୃତ୍ତିର ରାୟ ସହିତ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ସାମ୍ନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ନ୍ୟାୟ ହିତରେ ହେବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜିତ କୁମାର ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକୁ ଆଦେଶ XVI ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସାରାଂଶରେ ଏହା ସଂହିତାର ଆଦେଶ XVIII ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଅନୁରୋଧ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ କେ. ଜି. ଭଗତ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସଂହିତାର ଆଦେଶ 16 ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏହା କହିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ ଯେ ପିଟିସନ୍ ମୂଳତଃ ଭିନ୍ନ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ସୂଚିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଡକାଯାଇପାରିବ ।

ସଂହିତାର ଆଦେଶ XVI ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନରେ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ କୌଣସି କଳ୍ପନା ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଦେଶ XVI ନିୟମ 3 ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଖର୍ଚ୍ଚର ଟେଣ୍ଡର ସହିତ ଜଡିତ । ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି ସଂଶୋଧନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ନିୟମ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

ନିୟମ 3 ପାଇଁ, ବିକଳ୍ପ -

"3. ସାକ୍ଷୀ ରଖିବା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚର ଟେଣ୍ଡର ।- (1) କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥରାଶି, କେବଳ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସମନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ, ସମନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯଦି ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

(2) ଯେତେବେଳେ ଡକାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, ଅଦାଲତରେ ଏହିପରି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ;

ବ୍ୟତିକ୍ରମ-(1) ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟଠାରୁ ପାଞ୍ଚ ମାଇଲରୁ ଅଧିକ ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ପ୍ରକୃତ ଯାତ୍ରା ଖର୍ଚ୍ଚ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ବ୍ୟତିକ୍ରମ-(2) ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, ଯାହାର ଦରମା ପ୍ରତିମାସ 10 ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ , ଅଦାଲତରୁ ତାଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

ଯଦିଓ ଏକ ଆବେଦନର ନାମକରଣ ପ୍ରକୃତରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଏବଂ ସାର ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ, ତଥାପି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ପକ୍ଷକୁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଦାବି କରାଯିବ ଯେ ନାମକରଣକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯିବା ଉଚିତ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୂଚିତ କରିବାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ନାମକରଣ ସାଧାରଣତଃ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନପାରେ । କିନ୍ତୁ ନାମକରଣକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଢଙ୍ଗରେ ଦର୍ଶାଇବାର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଏହା ମର୍ମ ଏବଂ ସ୍ୱରୂପ ନୁହେଁ ଯାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ଉପରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି, ଏହା ଆଇନର ଏକ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଦ୍ଧୃତ କରିବାର ଏକ କାରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତା 'ପରେ କହିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ "ନାମକରଣକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ" । ଯେଉଁ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହାକୁ ଅଯଥାର୍ଥ ସୀମାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ତାହାର ଅଭାବ

ରହିଛି । ଆଦେଶ XVIII ନିୟମ 17 ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ନିମ୍ନମତେ ପଢାଯାଇଛି :

> " ଏକ ମକଦ୍ଦମାର ଯେକୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେକୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିପାରିବେ ଯାହାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଆଇନର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡିକ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିପାରିବେ ।

ଦି *ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ଗ୍ରେଟର ବମ୍ବେ ବନାମ ଲାଲା ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, AIR* (1965) SC 1008 ମାମଲାରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ଆବେଦନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିବା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ତେଣୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏକ ପକ୍ଷକୁ ପ୍ରକୃତରେ ବାଧ କରିବା ମଧ ଏହାର କ୍ଷମତା ବାହାରେ ।

ଆବେଦନଟି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ଏବଂ ସତର୍କତାର ସହ ଦାଖଲ କରାଯାଇନଥିବା ଏବଂ ଆଇନର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିନଥିବା ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ ହେବ, ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ସଂହିତାର ଆଦେଶ XVIII ନିୟମ 17 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଏବଂ ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଏ, ତାହା ଆଇନର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବ ଯାହା ସଂହିତା ଆଦେଶ XVI ନିୟମ 3 ଅନୁଯାୟୀ ଏକା ଶୈଳୀରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ବିନା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆର୍. ପି.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।